

Sygn. akt VII Ka 978/22

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 stycznia 2023 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie w VII Wydziale Karnym Odwoławczym

w składzie:

Przewodniczący: SSO Dariusz Firkowski

Protokolant: st. sekr. sądowy Jolanta Jankowska

przy udziale oskarżyciela skarbowego Urzędu Skarbowego w Olsztynie Agnieszki Babel

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2023 r.

sprawy: **M. S.** ur. (...) w W., syna R. i M. z domu S.

oskarżonego z art. 57§1 kks w zw. z art. 9§3 kks x 2, art. 80§1 kks w zw. z art. 80§4 kks w zw. z art. 6§2 kks w zw. z art. 9§3 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Giżycku II Wydziału Karnego z dnia 2 września 2022 r., sygn. akt II W 86/21

I utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II zasądza od oskarżonego M. S. koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę w kwocie 300 (trzysta) zł za II instancję.

FORMULARZ UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO (UK 2)

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	VII Ka 978/22
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

0.1.1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 2 września 2022 r. w sprawie II K 86/21

0.1.1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca oskarżonego M. S.

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

0.1.1.3. Granice zaskarżenia

0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

0.1.1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

0.1.2.1. Ustalenie faktów

0.1.2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
0.1.2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

0.1.2.2. Ocena dowodów

0.1.2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

0.1.2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)	

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu

<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>		
Lp.	Zarzut	
	<p>I obraży art. 57 k.k.s. poprzez jego niewłaściwe zastosowanie i uznanie, że oskarżony dopuścił się popełnienia zarzucanych mu czynów, podczas gdy jego zachowanie nie miało charakteru uporczywości,</p> <p>II z ostrożności procesowej: rażącej surowości orzeczonej wobec oskarżonego kary grzywny w wysokości łącznej 3.000,00 zł poprzez nieuzasadnione przypisanie nadmiernej wagi społecznej szkodliwości czynu przy umniejszeniu okoliczności łagodzących, których analiza winna prowadzić do wniosku, że dla osiągnięcia celów kary wystarczające jest jej wymierzenie w łagodniejszym wymiarze</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Apelacja obrońcy nie zasługiwała na uwzględnienie.</p> <p>Na wstępie stwierdzić należy, że zgromadzone w sprawie dowody Sąd meriti poddał wszechstronnej analizie i ocenie, zgodnie z dyrektywami określonymi w art.</p>		

4 k.p.k. Także przeprowadzone w oparciu o tę analizę wnioskowanie jest logiczne, zgodne z przesłankami wynikającymi z art. 7 k.p.k. i przekonująco uzasadnione w pisemnych motywach skarżonego wyroku. Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że Sąd I instancji wnikliwie zweryfikował tezy aktu oskarżenia w granicach niezbędnych dla ustalenia okoliczności istotnych dla rozstrzygnięcia skutkującego skazaniem M. S.. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wynikają powody takiego rozstrzygnięcia, a Sąd Okręgowy w pełni podziela przedstawioną tam argumentację. Ustalenia faktyczne w zakresie ustalonego zachowania oskarżonego nie wykraczały poza ramy swobodnej oceny dowodów albowiem poczynione zostały na podstawie wszechstronnej analizy przeprowadzonych dowodów, których ocena nie wykazuje błędów natury faktycznej czy logicznej, zgodna jest ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego oraz sędziowskim przekonaniem. W tym stanie rzeczy podnieść należy, że argumentacja zaprezentowana w apelacji stanowi jedynie polemikę z prawidłowymi ustaleniami i wywodami Sądu Rejonowego i jest oparta na nieobiektywnej ocenie zebranego w niniejszej sprawie materiału dowodowego, a ponadto nie zawiera w istocie żadnego takiego twierdzenia, które byłoby w stanie skutecznie podważyć trafność zaskarżonego rozstrzygnięcia Sądu I instancji i z tej też przyczyny nie mogły doprowadzić do wzruszenia wyroku. Pamiętać w tym miejscu należy, że Sąd orzekający, rozstrzygając o winie bądź niewinności oskarżonego, kieruje się własnym, wewnętrznym

przekonaniem, nieskrępowanym żadnymi ustawowymi regułami dowodowymi, a przekonanie to pozostaje tak długo pod ochroną art. 7 k.p.k., dopóki nie zostanie wykazane, że sąd I instancji oparł swe przekonanie o winie oskarżonego bądź na okolicznościach nieujawnionych w toku przewodu sądowego, bądź też ujawnionych w toku przewodu sądowego, ale ocenionych w sposób sprzeczny ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1974 r. w sprawie Rw 618/74, OSNKW 3-4/1975, poz. 47, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 1990 r. w sprawie WRN 149/90, OSNKW 7-99/991, poz. 41, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 22 lutego 1996 r. w sprawie II KRN 199/95, OSN PiPr 10/1996, poz. 10), co w sprawie niniejszej nie miało miejsca.

Sąd Okręgowy podziela zatem stanowisko Sądu I instancji co do odmowy dania wiary tym wyjaśnieniom oskarżonego, w których nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wbrew twierdzeniom skarżącego zebrane dowody pozwoliły na uznanie, że **zachowanie M. R. S. cechowała uporczywość w uchylaniu się od uiszczenia należnych podatków**. Uporczywość oznacza powtarzające się uchylanie, zabarwione przy tym ujemnie z powodu złej woli sprawcy, zakłada więc wielokrotność zaniechania i to w sytuacji gdy mimo że ma on obiektywnie możliwość wykonania obowiązku, nie dopełnia go, ignorując swój obowiązek. Nie można zatem uznać za usprawiedliwiające opóźnienie w regulowaniu podatku niezgromadzenie przez podatnika

na czas środków finansowych na pokrycie podatku w terminie. Zła wola podatnika polegała zatem na tym, że oskarżony prowadząc działalność gospodarczą, która przynosiła dochód gromadził faktycznie środki na same czynności podlegające opodatkowaniu, ale nie interesował się potrzebą ich posiadania także na podatek od tych czynności. W tym miejscu odwołać się również należy do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 27 marca 2003 r., I KZP 2/03, OSNKW 2003, nr 5-6, zgodnie z którą, podatnik nie może przerzucać na Skarb Państwa i pozostałych, regulujących terminowo podatki podatników, swoich niepowodzeń gospodarczych, i nie płacić w terminie swych zobowiązań podatkowych, tłumacząc się brakiem środków finansowych na wymagane podatki". Ponadto Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 28 listopada 2013r. 1 KZP 11/13, wskazał, że pod pojęciem „uporczywości” rozumieć należy zarówno wielokrotność zachowań sprawcy, jak i jednorazowe jego zachowanie, jeżeli jest ono długotrwałe i mimo że ma miejsce już po terminie płatności podatku, to wskazuje, iż zamiarem sprawcy było nie tylko nieuregulowanie podatku w terminie, ale także przesunięcie go na dalszy, dłuższy moment, bez występowania o odroczenie jego płatności lub rozłożenia na raty.

Jak trafnie zauważono w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku odpowiedzialność za popełnienie wykroczenia z art. 57§1 kks ponosi podatnik, który uporczywie nie wpłaca w terminie podatku. a podatnik, nie mogąc uregulować w terminie podatku, ma prawne instrumenty dla zmiany terminu jego płatności. Jeżeli uzyska on

odroczenie terminu płatności lub rozłożenie podatku na raty, to reguluje go wówczas w ustalonym terminie.

Nie mogła zatem być podzielona argumentacja zawarta w apelacji wskazująca na brak zawinienia po stronie oskarżonego. Wskazać przy tym należy, że jak wynika z zeznań E. S. w zakresie czynu z pkt III aktu oskarżenia dokumenty JPK winny być składane bez względu na to czy nastąpiła sprzedaż a oskarżony jako prokurent mógł i winien to czynić- k.152 odw.-153. Co do zarzutu związanego z podatkiem od towarów i usług to oczywistym jest, że „ubruttowienie” nie jest w żadnym wypadku jakimkolwiek „przysporzeniem” dla Spółki prowadzonej przez oskarżonego a ten ostatni po prostu winien w terminie wpłacić związaną z tym należność, tym bardziej, że przecież sam złożył stosowne deklaracje VAT. Wreszcie na uwadze mieć należy i to, że w zakresie podatku dochodowego chybione było odwoływanie się do innej toczącej się sprawy oraz powoływanie się na dokumenty złożone do akt sprawy albowiem zarzut z pkt I aktu oskarżenia dotyczył nie wpłacenia w terminie podatku za rok 2018 a nie dokonywanych poprzednich kontroli – k.152 odw.i k.207, przy czym co istotne Spółka przecież złożyła zeznaie podatkowe CIT- 8 za rok 2018.

Tym samym wina oskarżonego oraz okoliczności popełnienia przez niego przypisanych mu czynów w świetle zgromadzonego materiału dowodowego nie budzą wątpliwości. Nie można bowiem przyjąć aby jego zaniechanie związane z niepłaceniem podatków było niezawinione. M. R.

S. jako osoba prowadząca działalność gospodarczą był świadomy ciężących na nim obowiązków i konsekwencji ich niespełnienia. Pomimo upływu terminów płatności nie dopełnił obowiązku podatkowego w zakresie podatku od towarów i usług a jego postępowanie cechowała umyślność przewidziana w art.57 kks.

Co do zarzutu apelacji w zakresie rzekomej niewspółmierności kary, to nie sposób uznać aby przy określeniu wymiaru kary grzywny w wysokości 3000 zł doszło do naruszenia art.438pkt.4 kpk. Oczywistym jest, że uszczuplenia w podatkach nie są nieznaczne.

Jak wynika z akt sprawy oskarżony pracuje i osiąga dochód w granicach 4500 zł miesięcznie. Tym samym jest on w w stanie uregulować grzywnę, która została orzeczona w dolnych granicach ustawowego zagrożenia.

Także zatem w przekonaniu Sądu Okręgowego wymierzona wobec oskarżonego kara jest adekwatna do stopnia społecznej szkodliwości czynów oraz stopnia jego zawinienia i winna spełnić cele określone w art.13§1 kks. Zatem pozwoli ona uświadomić oskarżonemu, że jego zachowanie nie było prawidłowe i zapobiegnie podobnym jego działaniom w przyszłości.

Wniosek

O uniewinnienie oskarżonego od popełnienia zarzucanych mu czynów; ewentualnie o wymierzenie za popełnione czyny łącznej kary grzywny w niższym wymiarze tj. 2.000,00 zł i zwolnienie

zasadny

częściowo zasadny w zakresie kary

niezasadny

oskarżonego od opłat i kosztów sądowych za I i II instancje,		
Zwiążle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.		
Wobec podanych wcześniej okoliczności nie uznano jedynie zasadności wskazanych w apelacji postulatów.		

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
0.1.5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
0.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku II Wydziału Karnego z dnia 2 września 2022 r., sygn. akt II W 86/21 utrzymano w mocy.	
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
Z uwagi na nieuwzględnienie zarzutów apelacji obrońcy oskarżonego z przyczyn wskazanych wcześniej wyrok jako trafny utrzymano w mocy.	
0.1.5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	

0.0.1.1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zwięźle o powodach zmiany	

0.1.5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji		
0.1.5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.		# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
0.1.5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

0.1.5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II	Zasądzono od oskarżonego M. S. koszty sądowe za postępowanie odwoławcze, w tym opłatę w kwocie 300 (trzysta) zł za II instancję uznając, że z uwagi na sytuację materialną i osobistą jest w stanie je ponieść.

7. PODPIS

ZAŁĄCZNIK DO FORMULARZA UZASADNIENIA WYROKU SĄDU ODWOŁAWCZEGO

Załącznik do formularza UK 2

0.1.1.3. Granice zaskarżenia		
Kolejny numer załącznika	1	
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego M. S.	
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	Wyrok Sądu Rejonowego w Giżycku z dnia 2 września 2022 r. w sprawie II K 86/21	
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia		
# na korzyść	# w całości	

# na niekorzyść			
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia,		

	jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
0.1.1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana